

53

Casier, *Gunnery.*

Dulap _____ *Raft* _____

نفسه

~~superstitious and fanatical~~

ne sus, dela grădina mare, incalz, cu pînă în ochi au.

[illegible]

Văşi duce într-o asemenea zi, să vedeţi. Danărean îngheţat, ori de unde este fi, din Prunesti sau din frondul Moldovei, din nordul ~~de~~ ~~Adelto~~ Arcovină sau din apusul Adănculei, sunt sigur că spectacolul v'ar surprinde.

Vă aşteptaţi poate să vedeţi pe un fluviu neted ca oglinda, nu fel de pătinoir ~~futur~~ plau, ce nu liznizi în vâlcărie, mai subins desigur, dar de unu amelor esenţială.

Surpriza v'ar fi în stăt mai mare. Danărean îngheţat este cel mai tulburător ~~pe~~ peisaj în putinţă. Iar quene cu fluviul ~~de~~ s'atopit val în val, după o agonie ~~pe~~ fără cutare. Se se vedă decât bolnavii de pleură, ~~şi învâlmându-se sub ele dăru~~ încremuntă puşi în toată mări lupte. ~~Atracţi~~ ~~pe~~ Atracţi cu o treant pe scule în cutăclon, o mare învâlmăcelă, nu mare cutremur. E o impresie de tumult şi în acole, timp de înclătare. Bolile de alăstră-uragie din valtă, muntii hăimălui, vîleţi în zare, ~~locurile~~ adăncă privelicten, mîndăre şi totul ~~în~~ capătă nu aicent dar, tragic, căruia i te rapui, aplecînd capul.

Prin ce miracol, Danărean nostru, celule ~~Danărean~~ nostru Danăre din veru, pătălită noastră Danăre, care în amărită suseră: din August, devine alăstră cu în valul lui Iohann Strauss, prin ce miracol această ~~Danărean~~ Danăre rîvire şi amărită, se transformă în Iohanne într-un

tablou murat - ar fi greu de pus.

Dacă ar lua-leamă pare să fie un fluviu cu mănăstiri
proaste, puțin zăpăcit și într-o mănăstire și cred că
București, căvora de mănăstiri vestea de a fi când rameni
de treabă, când scandalagii, dela el, dela fluviul
lor, au depins caracterul ăsta ~~de mănăstiri~~ nepoliticos.

~~Ca~~ Cu ~~putra~~ rescană jumatate în mână, Ștefan cel
mare însuși, venea să se lăsa de felul hapsin al
Bucureștilor, ~~mai~~ dela ure, fiind să se dea cu domnia
pe un fin natural al său, prinia acest rășnăș, pe care
vi-l va vedea, cerând iertare mechiilor delicate:

„Dela tot: boieri bucureșteni și dela tot: negri și dela tot:
mănușii scriem tîe, domnului moldovenesc, Ștefan vovod.
Ai tu munte, ai tu creier, de-ti prăpădești tu cerneala și
hîrtia ~~pentru un copil de munte~~, pentru fiul călăuzii
și zici că-ti este fin? Dacă ti-e fin și vrei să-ți
faci bine, atunci lasă-l să fie după moartea ta
domnia, ~~iar pe munte se călăuzea iar și ține~~
~~să-ti fie domnia, cum au ținut în țara noastră~~
~~tot: pescari din Brașov, ține și tu să-ti fie domnia~~
~~na~~ Tu învîrte-ti țara ta cum să te plăsească, iar
de noi să te feresti, căci dacă caști dușman, ai să-l
găsești. Și apoi să mai pti: domnia avem mare și bună

și avem pace din toate părțile : și se știe că tot pe ea
 pute ne vom ridica și vom veni asupra ta, împreună
 cu domnul nostru Basarab voevod, măcar de-ai fi, să
 ne pierdem capetele."

~~La~~ După cum vedeti e scrierea unor oameni, care
 nu prea știu ce este glorie, pescari și barcași, domeni
 e felul lor, dar sperii și îndrăgii când li se răfăie.
 Dacă n-ai fi Danăreș scolar, lărgă ei, de munda ei
 fi învârtat Brăilei această dărgenie, ei care au
 în spate Brăveganul, nu Brăvegan cuminte, leu ei,
 fără imitație, fără iubire, cu mult spațiu ei
 cu mult avere, dar ștears și supus?

Interior Brăilei n-a făcut ~~poate~~ totuși știe spre Danăreș
 și de aceea interzicem stăruie în această convorbire, pe
 malurile ei. Danăreș este elementul constant al Brăilei,
 resortul ei spiritual, singurul ochel ei de identitate.
 Sub românii, sub țărni, sub ruși și din nou sub români,
 orăzul și-a schimbat de câteva ori față, răzvrăt
~~lucru permanent~~ și singurul lucru a rămănit pentru
 eternitatea Brăilei era această Danăreș, ce s'încorporat
 în seminare, ce s'încorporat.

Se a rămănit pe urma Brăilei acelu pescari care îl
 înfruntau la 1481 pe Ștefan cel Mare? Nimic desigur.

Din din Brăilei, raianu turcescu, lăsat la 1828 din

stăpânirea stomană, când s-a vădit că este o mare dezamădă
diplomatică înert, pe care mai târziu Petre Crețul folosea
hinter de geniu, avea să-l vinde cum se pricepea?

Săraca Brazilia noastră
cine o să te stăpânească

Rusul

din țara mormânt

Peșutul

din țara neuitătoare?

Am rămas din noi din această Brazilă mare lucru,
altru nu pîrî de zid îngrît, căminii și se zicea cetă-
țanii și mure înaintea războiului, copii, ne jucam,
în fața Dămirii, zina nămieze mare, pentru a neptea
și am fi cîntecul să trecem pe acolo, prin acele
hube pe trei sferturi estupeti și prin acele
altune colțuri de piatră lăcrăș.

Da, ce să nu ne întrecem stîl de departe în mormînt,
me întreb ce a mai rămas din Brazilă mea dela 1914,
pe care ~~nu~~ o mai ține minte, ce pe nu vis destrămat,
ce a rămas din ~~monumentul în gloriu~~ ~~monu~~ portal
și inundat de logăție, din monumentul pe care ~~se~~
~~monu~~ Dămirii noastre de stănci, mure ne
dăceam în tramvaiul, ce să nu am și să coborîm
în gaură, în cerul, murele, pe care la 1921 cîșuse
o glorie, la pînă la Tâmbu. Am întreb dacă pentru

copiii de artă, Brăilele are scolare, marea, pe care îl
 avea atunci pentru noi și ~~simplex~~ mă gâdă
 la miracolul ce se întâmpla în fiecare Duminică
 seara, pe vremuri, în grădinița din centru, de
 mase și fetele cîndu-se, care vorbă prost românește,
 apăsare în oțelurile tutuor sau înimen labon
 de hîrtie multicoloră, care se mure în vîrful
 pînă se pierdea între stele.

Eu nu ~~sînt~~ mînter, pe care multe vreme nu l-am
 priceput, pînă ce, ~~de cur~~ acum vreo doi ani, m-a
 brăilean cu amintiri multe, ^{d. Petri povestit} ~~măsură~~ cu femeia
 aceea jîmătate ascultată, ~~care născu~~ fusese nevastă
 unui italian, care pe vremuri, făcuse la Brăile
 experiențe de navigație aeriană, cu un labon, ce
 se chema poetic Asta Pompeia, și care se apăsese
 dela interiorul abor, amintindu-l pe italian, mort,
 murend în laltă. În amintirea sceler indaușului
 tragediei, se mure în fiecare și seară de Duminică
 labonul de hîrtie, pe care noi îl aplaudam jîmătate
 albită, jîmătate operată. Întîmplarea are o frumoasă
 adducție de legendă în un mînt mure ~~ce~~ pe femeia
 aceea din copilărie, și o întăluire într-o zi, în pagi-
 nile unui roman. Aa merita.

2 mure un Brăile, care este un oraș ^{non} construit în
 întregime, inginerie, după un plan prestabilit și un

după capriciile schimbătoare ale timpului, nu vrea
 ridicat după plangeta, din biroul unui arhitect,
 este ~~populată~~ ~~totuși~~ ~~de~~ insufletită totuși de v. abăt
 de ~~sigur~~ personală cultură locală. Cu străzile ei drepte
 cu planul ei perfect simetric, ar fi putut să fie un oraș
 artificial. Dar după cum există terenuri acoperite
 de păcură sau de aur, există pământuri de înaltă
 de forme și de emisie. Pământul Brăilei, trebuie
 să fie dintre acestea. ~~Cred că~~ Dar după cum
 există terenuri acoperite de păcură sau de aur,
 există pământuri de înaltă de emisie. Pământul
 Brăilei, împărțit între Dunăre și Bărăgan, trebuie
 să fie dintre acestea.

Farmecul talburător al Brăilei", la chacele tre-
blant de Braila despic una vestrie acasă c. t. v.
 ani Panait Istrati frantuzilor, este făcut din nemu-
 nitate aluviani și sedimente, pe care le-a adus timpul
 peste construcția linară a generalului Kissel.
 Amestecul de vase ce însoțesc portul, împărțit
 între greci, turci, români, ucraineni, italieni și englezi,
 a crescut încă de la începutul secolului trecut, la
 Brăilei, și atrăgând curiozitatea de Orient lung și de
 Occident viu. La timp ce la țară, lungimi vorbire

teoretic și abstract despre ~~europeni~~ modernizarea noastră.
 Brazilia devenea efectiv și firea nu început de
 cult european. Încă dela 1843, Brazilienii aveau
~~comitet~~ un fel de orgoliu internațional și într-un
 raport către Ministerul tehnicilor din Lituania, ~~se~~
 diceau :

„Prin acest oraș, toate Europe privesc în patria
 noastră, aflându-se portul cel mai susținut al
 patrii și multe străini vin în vedere spre a vedea
 înălțimile tinerețelor...”

La acel an, Brazilia avea bănci, agenții de export,
 consulate străine, un ziar comercial tipărit în românește
 și stabilimente. O mică Geneva în anticipație.

Dela 1850 la 1900, viața Braziliei trece să fi
 fost prematură de bogăție, mândritate și aventură.

Niciunul nu se făcuse încă adevărat și
 cînd în cronicle timpului se ~~se~~ în a doua jumătate
 1860 o activitate italiană foarte tînă și foarte
 frumoasă lignoria Blanca Bianchini, a ~~stăruit~~
 economit ~~numai puțin~~ un mai puțin de zece
 mii de aur, în gulbeni și lire turcești, te intră
 câte aventuri galante, câte scandaluri mondene și
 câte inimi melancolice, se vor fi scris numai
~~frumusețea~~ povestind acestă tinere lignorine și

sus la cele zece oule de aur, cu care a plecat de acolo.

La pământ cu Petreșu Cretul folclor, cîntărețul
Brazilei, un mare trîște. Jurnalele din cele
de cîntă pînă populare a lui G. Dem. Theodorescu
îi se datorează ~~lui~~ acestui lăutar cu autentic, gî-
bea și scripă, mai pîrșen și mai ~~lăutar~~ dăruit
de cîntă Petreșu lăutarul, deci mai pînă celebru de cîntă
el

Acest Petreșu Cretul ar fi pînă probabil să ne spună
fapte interesante lucruri despre Sigismund Blance
Pianchini și despre admiratorii ei, cîntă un pînă
de va fi înlesnit, cu scripă lui, ~~la~~ cîntăle de-
clasații de amor. Dar G. Dem. Theodorescu cu pînă
sănu, cu se și fi cîntă pînă aici cîntăle de
folclor. În fine oricum recuperatori, de se fi
transmis după cîntăle lui Petreșu Cretul ~~și~~ cîntăle
aceste minunate variante a Kisei Kisei, care
începe cu un scurt peșegiu brîilean, de o pînă
de stampă:

În vîdul Brazilei

În scurcul Danării

piatra mică,

mai în jos de schela,

cercă, mi se cercă

două trei sandale,
nouă galioane.

Am puțin noroc, Petreș Cretul solomon, care ~~este~~ mai
mult decât un lăutar, a fost un veritabil bard, un
veritabil rapper, nu ar fi ez un nume inclus în
colecțiile ~~de~~ ~~de~~ povestiri de folclor, ci o figură
populară ~~cu~~ și iubită, așa cum un numai rătăcit
lui legendă n-are din dreptul să fie, ci în
primul rând genial ~~în~~ și un născut ~~un~~ ~~un~~
~~la~~ și simplu cu al tuturor poezilor înțelepte.

Consolarea lui Petreș Cretul, decât cumva
acolo unde este, în rândul de cetățeni, mai are
nevoie de consolare, poate fi doar faptul că simțim
tăgăște destinația urbei lui, destinația Brașovului, ~~și~~
aruncându-l și cu nemăsurate frumuseți, pe care nimeni
nu le știe și de care nimeni nu întrece.

Au nu ține totdeauna minte, capul ~~se~~ ~~se~~
~~face~~ de alinare, pe care l-au făcut asta-tramă,
cu câțiva scriitori și gazetari, cu ure, ~~și~~ ~~invitat~~
~~de prefectul~~ invitat de prefectul județului, au
făcut o lungă plimbare în lăutar, prin canalul
Măcinului și prin cel al Filipciului, până la

capul lui înălțat, se vede cum arde în un pescuit biblic

Cum? se întrechau din ochi, tornăduri mei de
plumbine. Este cu putință în asta să existe, aici,
în fața noastră, la trei cecuri de București și noi
să nu știm nimic.

Da, este cu putință. Și ~~nu~~ nici măcar nu e de
mărire. Probabil în asta face parte adăugată a
tăriei noastre: imensa noastră capacitate de a ignora.

Prozilensii în iubesc ~~pe~~ cu persoane oricul
și. Danușea și de aceea mă tem să nu fiu lăsat
de pînă în urmă. Totuși, ~~nu~~ voi cutărea să spun
cu mine peisajul de munte și nici cel de mare, nu
pot depăși în viața ~~de~~ de desen și în
subtilități de culoare, peisajul danușean. Mai
precis: peisajul Danușii brănele.

~~Nefericitul defol~~ Nefericită defilare de săbiri
ce pînă la dreapta și la stînga canalul
Folgoșului, este o succesiune de imagini, apăsătoare
monotonă, dur, vînd stări și o contemplație de dur
ceas de amurg, cuprinsă o diversitate de vie. Fiecare
trunchiu, fiecare scurcure, este altceva, una
semnătură cu o pășune de pradă la pînă, altă
cu un curioz albaștriu pînă, altă cu o înălțare

semen încă nedescifrat. P. aceste năluca sîr apteaptă
 pictorul, care va veni cu năgurentă odată. P. a
 putea înmăsură, într-o lună Iulie, să nu se
 mai găsească destule hoteluri la București și atunci
 nu pictor tînuș nu face drumul întors spre
 Brașov. Va fi o mare desopenie, vî isigur.

Pînă atunci, Danușca și Brașov apteaptă
 lîmîțite, ~~ca și toate~~ este și altele, cu vîldeș
 se care va învîrtător din trecerea vecinilor
